

Ajan hermolla

Tri Faith Goldberg, Ebenezer-kodin lääkäri

Rawda – 25 vuotta uskollista palvelua Ebenezerissä

Rawdan valtakunta on talon kellarikerroksessa. Siellä hän kahden huoneen pesulassa saa likapyykkivuoret muuttumaan pinoiksi raikkaantuoksuisia, silitettyjä vaatteita, jotka hän vie asukkaille henkilökohtaisesti.

Kun tapasimme Rawdan kanssa toimistossani klo 8 aamulla, hän oli jo täyttänyt ja käynnistänyt teollisuuskoneiden kokoiset pesukoneet. Niinpä minua kiinnosti tietää enemmän tästä Ebenezeriä pisimpään palvelleesta työntekijästä.

Rawda tulee arabiankielisestä katolisesta yhteisöstä. Hän muistaa tarkan päivän 25 vuotta sitten, 8.1.1994, jolloin hän aloitti työt Ebenezerissä. Hänen miehensä oli tuohon aikaan työtön, ja neljän pienen lapsen kanssa oli vaikea selviytyä taloudellisesti. Rawdan sukulainen, joka oli työssä Ebenezerin keittiössä, kehoitti häntä hakemaan avoinna olevaa keittiöapulaisen sijaisuuutta.

Silloinen emäntä näki Rawdan vahvuudet ja kannusti häntä jäämään Ebenezeriin. Rawda sai vähitellen enemmän vastuita, ja lopulta hän oli kodin kokki yli 11 vuoden ajan.

Keittiössä Rawdan työtoverina oli May, joka vei hänet Haifan arabiankielisen Veljeskunnan kokoukseen. Siellä hän löysi elävän yhteyden Jeesukseen vapahtajaansa.

”Vain Jumalan avulla selviän päivästä toiseen”, sanoo Rawda kyynelsilmin. ”En tiedä miten selviäisin ilman Häntä.” Hän toistaa tämän monta kertaa sen puolen tunnin aikana, jonka olemme yhdessä, ja kun hän kertoo enemmän elämästään, ymmärrän miksi. Rawdan ainoa poika Rami kuoli 22-vuotiaana. Viisivuotiaana hän alkoi saada epilepsia-kohtauksia, ja häneltä löytyi aivokasvain. Se todettiin hyvänlaatuiseksi, mutta se oli sellaisessa paikassa, että leikkaus olisi hyvin vaarallinen. Lopulta Ramille tehtiin leikkaus yhdeksänvuotiaana, ja kasvain saatiin osittain poistettua. Hänellä oli kuitenkin edelleen kohtauksia, joten hän kävi erityiskoulua. Oireet pahenivat, ja kasvain oli muuttunut pahanlaatuiseksi. Sama neurokirurgi teki uuden leikkauksen, mutta Rami menehtyi viisi kuukautta myöhemmin.

Rawdaa kohtasi uusi suru, kun hänen miehensä kuoli muutama vuosi sitten, ja hän jäi leskeksi kolmen aikuisen tyttärensä kanssa. ”Vain Jumalan avulla selviän”. Voima ja ilo, jonka Rawda saa uskostaan, loistaa hänen hymyssään ja toisista huolehtimisessa. Rawda nauttii pesutuvan hiljaisuudessa päivän rutiineista ja taukojen aikana muiden työntekijöiden seurasta. ”On hienoa, että on työtä”, hän sanoo. ”Äskettäin kiinteistöveroä korotettiin ja se vaikeuttaa paljon elämääni. Ilman Jumalan apua en selviäisi”.

Leipää ja kalaa – hartauskirjoitus

Johnny Khoury, Ebenezer - kodin johtaja

Sydäntäni lämmittää aina, kun kuulen sairaalassa olevien asukkaidemme sanovan, että he haluavat jo päästä ”kotiin”. Yksi tavoitteistamme onkin saada asukkaamme tuntemaan, että Ebenezer on heidän kotinsa.

Tämä tavoite meillä on myös työntekijöiden ja vapaaehtoisten kohdalla. Perhe-elämän haasteena on kuitenkin, että veljiä ja sisaria ei voi itse valita. Tämän haasteen tekee Ebenezerissä vielä erityisemmäksi se, että elämme yhdessä koko ajan 24/7. Lisäksi asukkaat, työntekijät ja vapaaehtoiset tulevat erilaisista taustoista, kielistä ja kulttuureista (puhumattakaan tavoista ja perinteistä). Tämä todellisuus altistaa helposti väärinkäsityksille ja erimielisyyksille.

Kotimme tavoitteissa todetaan selvästi: ”Ebenezerin tavoite on toimia kristillisenä kotina, jossa Jumalan sanaa julistetaan säännöllisesti kristillisen rakkauden ja yhteisymmärryksen hengessä”. Tämä koskee sekä asukkaita että työntekijöitä.

Johtajana minua pyydetään usein puuttumaan kodin ihmisten välisiin ristiriitoihin. Siihen tarvitsen kärsivällisyyttä, huomaavaisuutta ja kykyä kuunnella. Tällaisissa tapauksissa muistan Salomonin, joka pyysi Jumalalta viisautta sanoen (1. Kun. 3:9):

”Anna siksi minulle ymmärtäväinen sydän, jotta osaisin hallita ja tuomita kansaasi ja erottaisin hyvän pahasta. Muutoin en voi oikeamielisesti hallita tätä suurta kansaa.»

Pyrkimys yhteyteen ja rakkauteen ei ole vain haaste, vaan se on myös mahdollisuus luoda yhteyttä.

Siinä yksi tärkeimmistä keinoista on yhteinen rukous. Päivittäisten asukkaiden aamuhartauksien lisäksi työntekijät ja vapaaehtoiset aloittavat jokaisen työvuoronsa rukouksella pyytäen Jumalan läsnäoloa ja siunausta. Koska kohtaamme haasteita päivittäin, niin myös rukoilemme päivittäin. Uskomme, että lopulta Jeesuksen rakkaus voittaa.

Mitä uutta?

Christie Livingstone, Ebenezer -kodin sihteeri

Alusta alkaen Ebenezerillä on ollut näky kutsua vapaaehtoisia palvelemaan yhdessä työntekijöiden kanssa. Alussa kaikki vapaaehtoiset tulivat NCMI:n (Norjan Israel-lähetysten), myöhemmin myös muiden kumppanijärjestöjen kautta.

Tulijat rakastivat Israelin maata ja kansaa. He halusivat antaa aikansa ja työpanoksensa sinne, missä sitä tarvittiin. Heidän äidinkieltänsä oli arvokas lisä, koska asukkaatkin olivat tulleet eri maista, ja usein löytyi jonkun kanssa yhteinen kieli. Tärkein kieli Ebenezerissä on kuitenkin **rakkauden** kieli.

Kun vapaaehtoiset sitten palasivat kotimaihinsa, he kertoivat kokemuksistaan muille.

Näin alkoi tulla hakemuksia eri puolilta maailmaa: Uusi Seelanti, Intia, Vietnam ja Meksiko. Tulijat työskentelevät yhdessä paikallisten työntekijöiden kanssa rakastaen ja tukien asukkaitamme. Asukkaat ovat todella iloisia, että he tulevat!

Minulle on henkilökohtaisesti rohkaisevaa nähdä, kun monet nuoret tulevat koulun jälkeen tai ennen opintojen aloittamista auttamaan vanhusten hoidossa. Olen samalla tavalla ilahtunut, kun joku entinen vapaaehtoinen tulee käymään ja sanoo: ”Olin täällä 20/25/30 vuotta sitten ja halusin näyttää Ebenezeriä ystäväilleni/perheelleni nyt, kun olemme Israelissa”. On mahtavaa kuulla yhä uudelleen, että Ebenezer on ollut siunauksena niin monelle.

Olemme kiitollisia jokaiselle vapaaehtoiselle. Ilman heitä emme selviäisi.

